

Sittard-Geleen maart 2015.

Geachte mevrouw / heer,

Stichting 4 mei herdenking Geleen en de oud-strijders en militairen vereniging Geleen nodigen u uit voor het bijwonen van dodenherdenkingsplechtigheid op maandag 4 mei 2015 aanstaande om **19:50 uur** aan het monument op de bloemenmarkt.

De herdenking draagt dit jaar het thema **‘Wie de ogen sluit voor het verleden, is blind voor de toekomst’** zoals het nationale comité 4 en 5 mei uitdraagt. In 2015 viert Nederland dat het zeventig jaar geleden werd bevrijd van de Duitse en Japanse onderdrukking. Tegelijkertijd lijkt de wereld in brand te staan, zijn oorlog en grootschalig geweld aan de orde van de dag. Vrijheid is nog steeds niet vanzelfsprekend. Iedere generatie heeft eigen markeringspunten als het gaat om vrijheid. Voor de jeugdigen geldt dit voor het heden en voor de ouderen ligt dit meer in het verleden. Op 18 September 1944 eindigde de oorlog in Sittard-Geleen, uiteindelijk eindigde de oorlog voor geheel Nederland op 5 mei 1945.

Herdenken en vooruitzien

4 en 5 mei zijn de jaarlijkse momenten om stil te staan bij de slachtoffers van oorlog en vervolging en om de vrijheid te vieren. Vóór en na 1940 zag ons land vluchtelingen toestromen die lang niet allemaal endan ook nog met de nodige moeite toegang kregen. Eenmaal toegelaten, kregen deze mensen niet vanzelfsprekend de veiligheid waarop zij hadden gehoopt en die ze hadden verwacht. Dit gold voor Joden, maar ook, na de oorlog, voor personen met een Nederlands-Indische achtergrond. Ook zij kregen een kille ontvangst en behandeling. Op het eiland Lampedusa, de ‘drempel van Europa’, arriveren momenteel nog bijna dagelijks vluchtelingen op zoek naar een beter leven; daarbij sterven er ook iedere dag. Zien we dit als onze zorg en verantwoordelijkheid? Of beschouwen we het meer als de nevenschade (collateral damage) van een keuze die mensen op de vlucht nu eenmaal zelf maken? Wat vinden we van het op legale gronden uitzetten van uitgeprocedeerde asielzoekers, ook als ze in het land van herkomst niet welkom zijn, en mogelijk zelfs het risico lopen het slachtoffer te worden van vervolging? Tijdens de nationaalsocialistische overheersing was er geen sprake van een democratische rechtsstaat, met een daarbij horende onafhankelijke rechtspraak. En het recht op vrije, politieke meningsuiting was nagenoeg zonder betekenis. In Duitsland zelf werd dit gelegitimeerd met een beroep op de - vermeende - volkswil van de bevolking. Bezwaren en tegengeluiden uit de politiek en de samenleving worden niet of nauwelijks gehoord. Hangt de kwaliteit van een democratie niet mede af van de manier waarop deze met andersdenkenden omgaat? En hoe kijken we aan tegen het veranderende politieke taalgebruik? Dat lijkt er steeds vaker vanuit te gaan dat democratie niet een systeem is van omgang met politiek andersdenkenden, maar met vijanden. Democratisch gezin mag men zich afvragen in welke mate stevige politieke meningsverschillen gepaard moeten gaan met respect en tolerantie voor diegenen waarmee men van mening verschilt. Steeds vaker treden problemen van het samenleven tussen burgers, via de route van botsende grondrechten, op de voorgrond. Grondrechten kennen geen rangorde. Zo staan het gelijkheidsbeginsel en het verbod op discriminatie op dezelfde hoogte als de vrijheid van meningsuiting. Het recht op de vrijheid van meningsuiting geeft dus niet op voorhand een antwoord op de vraag in hoeverre we moeten toelaten dat iedereen alles vrij kan zeggen, ook als die uitingen tot discriminatie en uitsluiting leiden. Dit een punt om te overdenken. Ook nu na 70 jaar vinden we het met z’n allen nog steeds belangrijk dat we op 4 mei stilstaan en herdenken. De geschiedenis herhaalt zich niet. Daarvoor is iedere gebeurtenis te uniek. Er zijn wel patronen waar te nemen. Waar het op aankomt, is dat we verbanden proberen te leggen tussen unieke gebeurtenissen, hiervoor onze ogen niet sluiten en zicht houden op een samelevingsperspectief in vrede. Samen met het Nationaal Comité zien wij het als een opdracht om betekenis te geven aan herdenken en vieren voor alle mensen in Nederland en wil bruggen slaan tussen die persoonlijke en maatschappelijke betrokkenheid.

Aan de herdenking wordt medewerking verleend door de Harmonie Oud Geleen, Amnesty International, Scouting Don Bosco en de Gemeente Sittard-Geleen. Tevens zullen er diverse afgevaardigde van het college B&W en andere vertegenwoordigers aanwezig zijn.

Om 20:00 wordt er 2 minuten stilte in acht genomen aan het monument aan de Bloemenmarkt.

Na afloop is er de gelegenheid om in het “Volkshoes” een kop koffie, thee of iets verfrissends te drinken en na te praten over onze vrijheid op straat. Iedereen, jong en oud is van harte welkom.

In verband met de organisatie verzoeken we u, indien u een krans of bloemen bij het monument wil leggen dit uiterlijk 3 mei door te geven aan: Jan Cremers (jwmcremers@home.nl) , Pastoor Leesensstraat 45, 6163 GZ Geleen, Tel: 046-4746330

“Geopende ogen zien het perspectief van de toekomst”

” De herinnering leidt tot ongemakkelijke vragen over het handelen van toen én over het onvoltooide project dat de democratische rechtsstaat heet. Vragen waarop het antwoord niet eenvoudig te geven is.

Met vriendelijke groet, Stichting vier mei herdenking Geleen & Oud-strijders en militairen vereniging Geleen.